

Udkastets § 13 er ny. For Danmarks Vedkommende er den her givne Bestemmelse i sig mindre nødvendig, idet den ikke udtaler andet, end hvad der formentlig vilde følge af vore almindelige Regler om Mortifikation; imidlertid vil den kunne tjene til at affære den Tvivl, som nogen maatte kunne ville rejse, om Checks, der lyde paa Hænderhaveren, kunne være Genstand for Mortifikation. I Affattelsen af denne Paragraf afvige de tre Udkast noget fra hinanden; Afvigelserne bero paa Forskelligheder i de tre Landes Mortifikationslovgivning. Det har været under Overvejelse, om der, i Lighed med de Bestemmelser, som indeholdes i Veksellovens § 74, burde aabnes den, der har mistet sin Check, Udgang til imod Sikkerhedsstillelse hos Udstederen at kræve Betaling af det Beløb, som skyldes efter Checken, allerede inden han har opnaaet Mortifikationsdom. Man har imidlertid troet, at de Regler, som Loven i saa Henseende vilde kunne opstille, næppe vilde give Checkere en væsentlig gunstigere Stilling, og efter Omstændighederne maatte endog vilde give ham en mindre gunstig Stilling — end den han ordentligvis vil opnaa ved Smødekommene dels fra Udstederen dels fra Trassaten.

Udkastets § 14 svarer til første Stykke af Forslagets § 11; men i Stedet for den Udbidelse, som her var foreslaaet givet Reglen i sidste Punktum af Veksellovens § 85 — og som, efter de saa Fordringer, Forslaget stillede til Affattelsen af en Sigtanvisning, rakte langt videre, end Tilfældet vilde være med en tilsvarende Forstrift i nærværende Udkast — har dette opstillet den almindelige Regel, at det, for at en Pengeanvisning skal anses som en i Henseende til Formen gyldig Check, altid er nok, at den er affattet i Overensstemmelse med de Regler, som paa Betalingsstedet gælde for Checks. Denne Regel vil formentlig findes saa meget mere naturlig, som Checks sædvanligvis udfærdiges paa Blanketter, indrettede af Trassaten. En Check bliver herefter at behandle som gyldig i Henseende til Formen, naar dens Affattelse hyldestgør enten Udstedelsesstedets Lov eller Betalingsstedets Lov eller endelig — i det Tilfælde, at en dansk (norsk eller svensk) Mand i Udlandet (uden for de nordiske Lande) til en dansk, norsk eller svensk Mand har udstedt en Check paa en fremmed Trassat — dansk (nordisk) Lov.

Det er fundet unødvendigt i Udkastet at optage en særlig Bestemmelse om Stempelfrihed for Checks, der ere udstedte i Udlandet, og den Bestemmelse, som herom fandtes i andet Stykke af Forslagets § 11, er derfor bortfalden.

Udkastets § 15 svarer til Forslagets § 12. En Bestemmelse svarende til Paragraffens første Stykke findes saavel i det norske som i det svenske Udkast.

Bestemmelsen i § 16 — som er særlig for det danske Udkast — er allerede foreløbigt bleven berørt i Bemærkningerne ovenfor ved Udkastets § 1. Som det er fremhævet i den der nævnte Betænkning, er det her i Danmark almindeligt antaget, at Overgivelse af en Anvisning, som den, der giver den fra sig, har udstedt eller endosseret til Modtageren, ordentligvis — og navnlig naar bortses fra Tilfælde, hvor denne blot er hans Fuldmægtig — maa blive at behandle som involverende et Løfte til Modtageren om, at Anvisningen skal blive betalt. Og der er, som ligeledes deres omtalt, naar henses paa den ene Side til det vide Omfang, som vor Ret har givet sine Gældsbrevsregler, paa den anden Side til den Betydning, som den almindelige Opfattelse hos os lægger ind i, at nogen sætter sit Navn paa og overgiver en anden en Pengeanvisning, gode Grunde for endvidere at antage, at dette Udstederens og Endosserentens Løfte kan blive at behandle som et Gældsbrøvsløfte og begrunde Forpligtelse for de paagældende overfor senere Erhverbere af Anvisningen overensstemmende med de Regler, som gælde for Cession af Gældsbreve. Heri vil der ikke ske nogen Forandring derved, at Loven slaar Gældsbrøvs-virkningen fast for Anvisninger, i hvilke den i Udkastets § 1 angivne Form er tagttagen. Og det maa utvivlsomt ventes, at Folk, ogsaa efter at den ny Lov er traadt i Kraft, vilde vedblive at udstede Sigtanvisninger uden at benytte denne Form, som jo i det hele ogsaa er tænkt nærmest kun at vilde blive bragt til Anvendelse i Anvisninger paa Trassater, som drive Bank eller lignende Forretning og som forlyne deres Kunder med Anvisningsblanketter indrettede i den ommeldte Form. Medens der nu efter det Indhold, som det sælles Udkast har faaet, næppe bør være Spørgsmaal om i en særlig Bestemmelse for Danmarks Vedkommende at fastslaa en Regres efter Papiret ogsaa ved alle andre Sigtanvisninger end Checks, antages det derimod, i Tilslutning til de Betragtninger, som ere anførte i den ovennævnte Betænkning, at der vil være god Grund til for de Tilfælde, hvor en saadan Regresret maatte anses hjemlet i Kraft af vor Lovgivnings almindelige